

Szelíd tél

Most a télről fogok mesélni nektek. Sokan, ha erre az évszakra gondolnak, kirázza őket a hideg, és csak panaszkodnak. Közben észre sem veszik, hogy sok gyönyörűségeket rejt magában, csak meg kell találni a szépségét.

Az évszakok egy nap beszélgetésbe elegyedtek. A Nyár azt mondta:

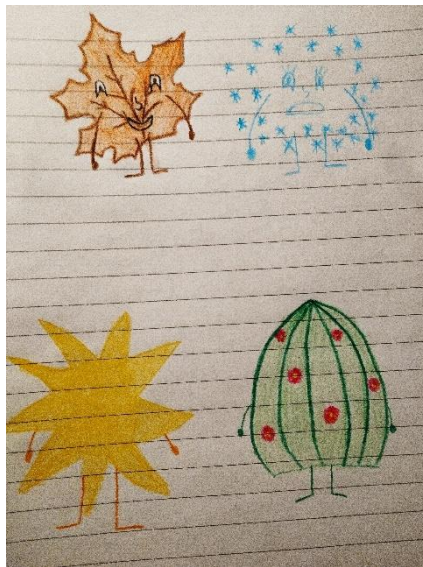
- Engem szeret a legtöbb ember, mert ha néha hűvöset is árasztok, jó melegben fürdetem őket.

Ettől a Tél nagyon elkeseredett, mert ő általában morcos és hideg. Aztán nem sokkal később megszólalt a Tavasz is:

- Engem is sokan szeretnek, mert virágba borítom a kerteket, réteket, kizöldülnek általam a fák. Akárhová néznek az emberek, csak szépséget láthatnak, és ha beleszagolnak a levegőbe, friss, mézédés illatot éreznek.

A Tél ettől még szomorúbb lett. Ősz, a barátja próbálta vigasztalni, de nem igazán sikerült neki. Egyszer csak eszébe jutott valami, gondolta, ettől majd felvidul évszakpajtása:

- Engem már nem kedvelnek olyan sokan. Első hónapom legelső napján kezdődik az iskola, és a kis gyerkőcök nem örülnek, hogy véget ér a kalandokkal és élményekkel teli szünidejük.

A Tél egy kicsit már kezdte jobban érezni magát, ám a Nyár gonoszkodva közbeszólt:

- És te, Tél? Benned mi a jó és gyönyörűsége?

A legzordabb évszak ismét elkeseredett, kényszeresen érezte magát, mert nem tudta, mit is mondjon.

- Hát, ...őőőőő...én

Úgy döntött, inkább őszinte lesz, csak hogy valahogyan kihúzza magát reménytelen helyzetéből:

- Sajnos engem szeretnek a legkevesebben. Komor hangulatot árasztok, mindenki fázik a közelemben. Inkább a meleg otthonukból figyelik az emberek a havas tájat...

Ősz elismerően rámosolygott:

- Bátor voltál, hogy el merted mondani!

A Tél szomorúan megköszönte. Az optimista Tavasz sem hagyta szó nélkül, végre felnyitotta társa szemét:

- Biztosan van valami szerethető benned is! Milyen nagy örömet okozol az embereknek, amikor sűrű pelyhekben hull a hó! A gyerekek boldogan szánkóznak, korcsolyáznak. És mindenki csodálja a hófödte tájat!
- Akkor lehetek én „szelíd tél” is? Mégis szeretnek az emberek?!

A Tavasz biztatóan ránézett, és ezt felelte:

- Senki nem születik rossznak, mindenkiben van valami értékes!

A Tél egyre boldogabbá vált, és rájött, hogy mindennek a jó oldalát kell nézni. Megfogadta, hogy nem lesz hidegrázós évszak... , amit – ha tőlem kérdeztek – sikerült is neki betartani, nagyon is, mert az idén eddig egy csöpp hó sem esett, a hőmérséklet sem az ilyenkor megszokott.

Így egy kicsit sajnálom, hogy a morcos, hideg tél csak az én fantáziámban létezik.

Farsang Diána 5.a

Izsák Imre Általános Iskola

